

LEGE nr. 188 din 8 decembrie 1999 (republicată*)

privind Statutul functionarilor publici

(actualizată pana la data de 20 mai 2005)

EMITENT: PARLAMENTUL

MONITORUL OFICIAL nr. 251 din 22 martie 2004.

*) Republicată în temeiul art. XXVI din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 188/1999 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 8 decembrie 1999 și a mai fost modificată prin:

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 28 iunie 2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 327/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 18 iunie 2002;

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 284/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 696 din 27 decembrie 2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 661/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 30 noiembrie 2001;

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 291/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 29 decembrie 2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 308/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 312 din 12 iunie 2001;

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 108 din 2 martie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 386/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 390 din 17 iulie 2001;

- Legea nr. 743/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 784 și 784 bis din 11 decembrie 2001;

- Legea nr. 744/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 785 din 11 decembrie 2001;

- Legea nr. 631/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 863 și 863 bis din 29 noiembrie 2002;

- Legea nr. 632/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 871 din 3 decembrie 2002;

- Legea nr. 161/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003;

- Legea nr. 507/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 și 853 bis din 2 decembrie 2003;

- Legea nr. 519/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 864 din 4 decembrie 2003.

CAP. I

Dispoziții generale

ART. 1

(1) Prezenta lege reglementează regimul general al raporturilor juridice dintre funcționarii publici și autoritățile și instituțiile publice din administrația publică centrală și locală, denumite în continuare rapoorturi de serviciu.

(2) Scopul prezentei legi îl constituie asigurarea, în conformitate cu dispozițiile legale, a unui serviciu public stabil, profesionist, transparent, eficient și imparțial, în interesul cetățenilor, precum și al autorităților și instituțiilor publice din administrația publică centrală și locală.

ART. 2

(1) Funcția publică reprezintă ansamblul atribuțiilor și responsabilităților, stabilite în temeiul legii, în scopul realizării prerogativelor de putere publică de către administrația publică centrală și locală.

(2) Funcționarul public este persoana numită, în condițiile prezentei legi, într-o funcție publică. Persoana căreia i-a încetat raportul de serviciu din motive neimputabile ei își păstrează calitatea de funcționar public, continuând să facă parte din corpul de rezervă al funcționarilor publici.

(3) Activitățile desfășurate de funcționarii publici, care implică exercitarea prerogativelor de putere publică, sunt următoarele:

a) punerea în executare a legilor și a celorlalte acte normative;

b) elaborarea proiectelor de acte normative și a altor reglementări specifice autorității sau instituției publice, precum și asigurarea avizării acestora;

c) elaborarea proiectelor politicilor și strategiilor, a programelor, a studiilor, analizelor și statisticilor, precum și a documentației privind aplicarea și executarea legilor, necesare pentru realizarea competenței autorității sau instituției publice;

d) consilierea, controlul și auditul public intern;

e) gestionarea resurselor umane și a resurselor financiare;

f) colectarea creantelor bugetare;

g) reprezentarea intereselor autorității sau institutiei publice în raporturile acesteia cu persoane fizice sau juridice de drept public sau privat, din țara și străinătate, în limita competențelor stabilite de conducătorul autorității sau institutiei publice, precum și reprezentarea în justiție a autorității sau institutiei publice în care își desfășoară activitatea;

h) realizarea de activități în conformitate cu strategia de informatizare a administrației publice.

(4) Funcțiile publice sunt prevăzute în anexa la prezenta lege.

(5) În sensul prezentei legi, totalitatea funcționarilor publici din autoritățile și instituțiile publice din administrația publică centrală și locală constituie corpul funcționarilor publici.

ART. 3

Principiile care stau la baza exercitării funcției publice sunt:

- a) legalitate, imparțialitate și obiectivitate;
- b) transparența;
- c) eficiența și eficacitatea;
- d) responsabilitate, în conformitate cu prevederile legale;
- e) orientare către cetățean;
- f) stabilitate în exercitarea funcției publice;
- g) subordonare ierarhică.

ART. 4

(1) Raporturile de serviciu se nasc și se exercită pe baza actului administrativ de numire, emis în condițiile legii.

(2) Exercițarea raporturilor de serviciu se realizează pe perioada nedeterminată.

(3) Prin excepție de la alin. (2), funcțiile publice pot fi ocupate pe perioada determinată, în condițiile expres prevăzute de lege.

ART. 5

(1) Pot beneficia de statute speciale funcționarii publici care își desfășoară activitatea în cadrul următoarelor servicii publice:

- a) structurile de specialitate ale Parlamentului României;
- b) structurile de specialitate ale Administrației Prezidențiale;

- c) structurile de specialitate ale Consiliului Legislativ;
- d) serviciile diplomatice si consulare;
- e) autoritatea vamală;
- f) politia si alte structuri ale Ministerului Administratiei si Internelor;
- g) alte servicii publice stabilite prin lege.

(2) Personalul din aparatul de lucru al autorităților si institutiilor publice, care efectuează activități de secretariat, administrative, protocol, gospodărire, întreținere-reparatii si de deservire, este angajat cu contract individual de munca. Persoanele care ocupa aceste functii nu au calitatea de functionar public si li se aplica legislatia muncii.

ART. 6

Prevederile prezentei legi nu se aplica:

a) personalului salariat din aparatul propriu al autorităților si institutiilor publice, care desfășoară activități de secretariat, administrative, protocol, gospodărire, întreținere-reparatii si de deservire, precum si altor categorii de personal care nu exercita prerogative de putere publica;

b) personalului salariat încadrat, pe baza încrederii personale, la cabinetul demnitarului;

- c) corpului magistratilor;
- d) cadrelor didactice;
- e) persoanelor numite sau alese în functii de demnitate publica.

CAP. II

Clasificarea functiilor publice. Categoriile de functionari publici

ART. 7

(1) Functiile publice se clasifica după cum urmează:

- a) functii publice generale si functii publice specifice;
- b) functii publice din clasa I, functii publice din clasa a II-a, functii publice din clasa a III-a.

(2) Functiile publice generale reprezintă ansamblul atributiilor si responsabilităților cu caracter general si comun tuturor autorităților si institutiilor publice, în vederea realizării competentelor lor generale.

(3) Functiile publice specifice reprezintă ansamblul atribuțiilor și responsabilităților cu caracter specific unor autorități și instituții publice, în vederea realizării competențelor lor specifice.

ART. 8

Functiile publice se împart în trei clase, definite în raport cu nivelul studiilor necesare ocupării funcției publice, după cum urmează:

a) clasa I cuprinde funcțiile publice pentru a căror ocupare se cer studii superioare de lungă durată, absolvite cu diploma de licență sau echivalentă;

b) clasa a II-a cuprinde funcțiile publice pentru a căror ocupare se cer studii superioare de scurtă durată, absolvite cu diploma;

c) clasa a III-a cuprinde funcțiile publice pentru a căror ocupare se cer studii medii liceale, absolvite cu diploma.

ART. 9

(1) După nivelul atribuțiilor titularului funcției publice, funcțiile publice se împart în trei categorii după cum urmează:

a) funcții publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici;

b) funcții publice corespunzătoare categoriei funcționarilor publici de conducere;

c) funcții publice corespunzătoare categoriei funcționarilor publici de execuție.

(2) Funcționarii publici numiți în funcțiile publice din clasele a II-a și a III-a pot ocupa numai funcții publice de execuție, cu excepțiile prevăzute de legile speciale.

ART. 10

(1) Funcționarii publici sunt debutanți sau definitivi.

(2) Pot fi numiți funcționari publici debutanți persoanele care au promovat concursul pentru ocuparea unei funcții publice și nu îndeplinesc condițiile prevăzute de lege pentru ocuparea unei funcții publice definitive.

(3) Pot fi numiți funcționari publici definitivi:

a) funcționarii publici debutanți, care au efectuat perioada de stagiu prevăzută de lege și au obținut rezultat corespunzător la evaluare;

b) persoanele care intră în corpul funcționarilor publici prin concurs și care au vechimea în specialitatea corespunzătoare funcției publice, de minimum 12 luni, 8 luni și, respectiv, 6 luni, în funcție de nivelul studiilor absolvite;

c) persoanele care au promovat programe de formare și perfecționare în administrația publică.

ART. 11

Categoria înaltilor functionari publici cuprinde persoanele care sunt numite în una dintre următoarele functii publice:

- a) secretar general al Guvernului si secretar general adjunct al Guvernului;
- b) consilier de stat;
- c) secretar general si secretar general adjunct din ministere si alte organe de specialitate ale administratiei publice centrale;
- d) prefect;
- e) subprefect;
- f) secretar general al prefecturii, secretar general al judetului si al municipiului Bucuresti;
- g) director general din cadrul ministerelor si al celorlalte organe de specialitate ale administratiei publice centrale.

ART. 12

(1) Categoria functionarilor publici de conducere cuprinde persoanele numite în una dintre următoarele functii publice:

- a) secretar al municipiului, al sectorului municipiului Bucuresti, al orasului si comunei;
- b) director general adjunct, director si director adjunct din aparatul ministerelor si al celorlalte organe de specialitate ale administratiei publice centrale;
- c) director executiv si director executiv adjunct ai serviciilor publice descentralizate ale ministerelor si ale altor organe de specialitate ale administratiei publice centrale, precum si în cadrul aparatului propriu al autorităților administratiei publice locale;
- d) sef serviciu;
- e) sef birou.

(2) Functionarii publici de conducere organizează, coordonează, îndruma si controlează activitățile prevăzute la art. 2 alin. (3), sub autoritatea unui functionar public ierarhic superior sau a unui demnitar.

ART. 13

(1) Sunt functionari publici de executie din clasa I persoanele numite în următoarele functii publice: expert, consilier, inspector, consilier juridic, auditor.

(2) Sunt functionari publici de executie din clasa a II-a persoanele numite în functia publica de referent de specialitate.

(3) Sunt functionari publici de executie din clasa a III-a persoanele numite în functia publica de referent.

ART. 14

Funcțiile publice de executie sunt structurate pe grade profesionale, după cum urmează:

- a) superior, ca nivel maxim;
- b) principal;
- c) asistent;
- d) debutant.

CAP. III

Categoria inaltilor functionari publici

ART. 15

(1) Poate face parte din categoria inaltilor functionari publici persoana care îndeplinește cumulativ:

- a) condițiile prevăzute la art. 50;
- b) are studii superioare de lungă durată, absolvite cu diploma de licență sau echivalentă;
- c) a absolvit programe de formare specializată și perfecționare în administrația publică sau în alte domenii specifice de activitate, organizate, după caz, de Institutul Național de Administrație sau de alte instituții specializate, organizate în țară sau în străinătate, ori a dobândit titlul științific de doctor în specialitatea funcției publice respective;
- d) are cel puțin 7 ani vechime în specialitatea funcției publice respective;
- e) a promovat concursul organizat pentru ocuparea unei funcții publice prevăzute la art. 11.

(2) În cazuri excepționale, vechimea prevăzută la alin. (1) lit. d) poate fi redusă cu până la 3 ani de persoana care are competența legală de numire în funcția publică.

ART. 16

(1) Concursul de admitere la programele de formare specializată în administrația publică se organizează de către Institutul Național de Administrație, în baza regulamentului de organizare și desfășurare a concursului.

(2) Regulamentul de organizare si desfășurare a concursului de admitere la programele de formare în administratia publica, organizate de Institutul National de Administratie, se aproba prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Administratiei si Internelor.

ART. 17

(1) Numirea inaltilor functionari publici se face de către:

- a) Guvern, pentru functiile publice prevăzute la art. 11 lit. a) si d);
- b) primul-ministru, pentru functiile publice prevăzute la art. 11 lit. b), c) si e);
- c) ministrul administratiei si internelor, pentru functiile publice prevăzute la art. 11 lit. f);
- d) ministrul sau, după caz, conducătorul autorității sau institutiei publice, pentru functiile prevăzute la art. 11 lit. g).

(2) Pentru numirea în functiile publice din categoria inaltilor functionari publici se constituie o comisie de concurs, formată din cinci personalități, recunoscute ca specialisti în administratia publica, numite prin decizie a primului-ministru, la propunerea ministrului administratiei si internelor.

ART. 18

Încetarea raporturilor de serviciu ale inaltilor functionari publici se face, în conditiile legii, potrivit art. 17 alin. (1).

CAP. IV

Managementul functiilor publice si al functionarilor publici

SECȚIUNEA 1

Agentia Nationala a Functionarilor Publici

ART. 19

(1) Pentru crearea si dezvoltarea unui corp de functionari publici profesionist, stabil si impartial se înființează, în subordinea Ministerului Administratiei si Internelor, Agentia Nationala a Functionarilor Publici, organ de specialitate al administratiei publice centrale, cu personalitate juridică.

(2) Agentia Nationala a Functionarilor Publici este condusă de un presedinte, cu rang de secretar de stat, numit de către primul-ministru, la propunerea ministrului administratiei si internelor. În exercitarea

atributiilor care îi revin, presedintele Agentiei Nationale a Functionarilor Publici emite ordine cu caracter normativ si individual.

(3) Agentia Nationala a Functionarilor Publici este finantată de la bugetul de stat.

ART. 20

(1) Agentia Nationala a Functionarilor Publici are următoarele atributii:

- a) elaborează politicile si strategiile privind managementul functiei publice si al functionarilor publici;
- b) elaborează si avizează proiecte de acte normative privind functia publica si functionarii publici;
- c) monitorizează si controlează modul de aplicare a legislatiei privind functia publica si functionarii publici în cadrul autorităților si institutiilor publice;
- d) elaborează reglementări comune, aplicabile tuturor autorităților si institutiilor publice, privind functiile publice, precum si instructiuni privind aplicarea unitară a legislatiei în domeniul functiei publice si al functionarilor publici;
- e) elaborează proiectul legii privind stabilirea sistemului unitar de salarizare pentru functionarii publici;
- f) stabileste criteriile pentru evaluarea activității functionarilor publici;
- g) centralizează propunerile de instruire a functionarilor publici, stabilite ca urmare a evaluării performantelor profesionale individuale ale functionarilor publici;
- h) colaborează cu Institutul National de Administratie la stabilirea tematicii specifice programelor de formare specializată în administratia publica si de perfectionare a functionarilor publici;
- i) întocmeste si administrează baza de date cuprinzând evidenta functiilor publice si a functionarilor publici;
- j) aproba conditiile de participare si procedura de organizare a selectiei si recrutarii pentru functiile publice generale, avizează si monitorizează recrutarea pentru functiile publice specifice;
- k) realizează redistribuirea functionarilor publici cărora le-au încetat raporturile de serviciu din motive neimputabile lor;
- l) acorda asistenta de specialitate si coordonează metodologic compartimentele de resurse umane din cadrul autorităților si institutiilor administratiei publice centrale si locale;
- m) participa la negocierile dintre organizatiile sindicale reprezentative ale functionarilor publici si Ministerul Administratiei si Internelor;

n) colaborează cu organisme si cu organizatii internationale din domeniul sau de activitate;

o) elaborează anual, cu consultarea autorităților si institutiilor publice, Planul de ocupare a functiilor publice, pe care îl supune spre aprobare Guvernului;

p) întocmeste raportul anual cu privire la managementul functiilor publice si al functionarilor publici, pe care îl prezintă Guvernului.

(2) Agentia Nationala a Functionarilor Publici îndeplineste orice alte atributii stabilite prin lege.

(3) Agentia Nationala a Functionarilor Publici are legitimare procesuala activa si poate sesiza instanta de contencios administrativ competenta cu privire la:

a) actele prin care autoritățile sau institutiile publice incalca legislatia referitoare la functia publica si functionarii publici, constatate ca urmare a activității proprii de control;

b) refuzul autorităților si institutiilor publice de a aplica prevederile legale în domeniul functiei publice si al functionarilor publici.

(4) Actul atacat potrivit alin. (3) este suspendat de drept.

(5) Presedintele Agentiei Nationale a Functionarilor Publici poate sesiza si prefectul în legatura cu actele ilegale emise de autoritățile sau institutiile publice locale.

ART. 21

(1) Planul de ocupare a functiilor publice stabileste:

a) numărul functiilor publice rezervate promovării functionarilor publici care îndeplinesc conditiile legale;

b) numărul functiilor publice care vor fi rezervate absolventilor programelor de formare specializată în administratia publica, organizate de Institutul National de Administratie sau de institutii similare din străinătate;

c) numărul functiilor publice care vor fi ocupate prin concurs;

d) numărul functiilor publice care vor fi înfiintate;

e) numărul functiilor publice care vor fi supuse reorganizării;

f) numărul maxim de functii publice pe fiecare clasa, categorie si pe grade profesionale;

g) numărul maxim al functiilor publice de conducere.

(2) Planul prevăzut la alin. (1) se elaborează de Agentia Nationala a Functionarilor Publici, cu consultarea organizatiilor sindicale reprezentative la nivel national, si se supune spre aprobare Guvernului.

ART. 22

Gestiunea curenta a resurselor umane si a functiilor publice este organizată si realizată, în cadrul fiecărei autorități si institutii publice, de către un compartiment specializat, care colaborează direct cu Agentia Nationala a Functionarilor Publici.

SECȚIUNEA a 2-a

Evidenta functiilor publice si a functionarilor publici

ART. 23

(1) Agentia Nationala a Functionarilor Publici administrează evidenta nationala a functiilor publice si a functionarilor publici, pe baza datelor transmise de autoritățile si institutiile publice.

(2) Evidenta functiilor publice si a functionarilor publici în cadrul autorităților si institutiilor publice se tine de Agentia Nationala a Functionarilor Publici.

(3) În scopul asigurării gestionării eficiente a resurselor umane, precum si pentru urmărirea carierei functionarului public, autoritățile si institutiile publice întocmesc dosarul profesional pentru fiecare functionar public.

(4) Formatul standard al evidentei functiilor publice si a functionarilor publici, precum si continutul dosarului profesional se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Agentiei Nationale a Functionarilor Publici.

ART. 24

(1) Autoritățile si institutiile publice răspund de întocmirea si actualizarea dosarelor profesionale ale functionarilor publici si asigura păstrarea acestora în conditii de siguranta.

(2) În cazurile de transfer sau de încetare a raporturilor de serviciu, autoritatea sau institutia publica păstrează o copie a dosarului profesional si înmânează originalul functionarului public, pe baza de semnatura.

(3) Autoritățile si institutiile publice au obligatia de a comunica Agentiei Nationale a Functionarilor Publici, în termen de 10 zile lucrătoare, orice modificare intervenita în situatia functionarilor publici.

(4) Persoanele care au acces la datele cuprinse în evidenta nationala a functiilor publice si a functionarilor publici, precum si la dosarul profesional al functionarului public au obligatia de a păstra confidentialitatea datelor cu caracter personal, în conditiile legii.

(5) La solicitarea functionarului public, autoritatea sau institutia publica este obligată sa elibereze un document care sa ateste activitatea desfasurata de acesta, vechimea în munca, în specialitate si în functia publica.

CAP. V

Drepturi si îndatoriri

SECȚIUNEA 1

Drepturile functionarilor publici

ART. 25

(1) Dreptul la opinie al functionarilor publici este garantat.

(2) Este interzisă orice discriminare între functionarii publici pe criterii politice, de apartenența sindicală, convingeri religioase, etnice, de sex, orientare sexuală, stare materială, origine socială sau de orice alta asemenea natura.

ART. 26

Functionarul public are dreptul de a fi informat cu privire la deciziile care se iau în aplicarea prezentului statut si care îl vizează în mod direct.

ART. 27

(1) Dreptul de asociere sindicală este garantat functionarilor publici, cu exceptia celor din categoria înaltilor functionari publici.

(2) Functionarii publici pot, în mod liber, sa înfiinteze organizatii sindicale, sa adere la ele si sa exercite orice mandat în cadrul acestora.

(3) Prin exceptie de la prevederile alin. (2), în situația în care functionarii publici de conducere sunt alesi în organele de conducere ale organizatiilor sindicale, acestia au obligatia ca în termen de 15 zile de la alegerea în organele de conducere ale organizatiilor sindicale sa opteze pentru una dintre cele doua functii. În cazul în care functionarul public de conducere optează pentru desfășurarea activității în funcția de conducere în organizatiile sindicale, raporturile de serviciu ale acestuia se suspenda pe o perioada egala cu cea a mandatului în funcția de conducere din organizatia sindicală.

(4) Functionarii publici se pot asocia în organizatii sindicale sau în alte organizatii având ca scop reprezentarea intereselor proprii, promovarea pregătirii profesionale si protejarea statutului lor.

Art. 27 a fost modificat prin art. unic din LEGEA nr. 344 din 12 iulie 2004 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 674 din 27 iulie 2004.

ART. 28

Functionarilor publici le este recunoscut dreptul la greva, în conditiile legii, cu respectarea principiului continuității și celerității serviciului public.

ART. 29 *)

(1) Pentru activitatea desfășurată, funcționarii publici au dreptul la un salariu compus din:

- a) salariul de baza;
- b) sporul pentru vechime în muncă;
- c) suplimentul postului;
- d) suplimentul gradului.

(2) Funcționarii publici beneficiază de prime și alte drepturi salariale, în condițiile legii.

(3) Salarizarea funcționarilor publici se face în conformitate cu prevederile legii privind stabilirea sistemului unitar de salarizare pentru funcționarii publici.

*) Dispozițiile alin. (1) al art. 29 au fost suspendate pentru anul 2004, potrivit punctului 7 al art. unic din LEGEA nr. 164 din 14 mai 2004 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 446 din 19 mai 2004.

Aplicarea dispozițiilor art. 29 a fost suspendată, potrivit al art. 44 din ORDONANȚA DE URGENTĂ nr. 92 din 10 noiembrie 2004 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.091 din 23 noiembrie 2004.

ART. 30

Funcționarii publici care, potrivit legii, sunt obligați să poarte uniformă în timpul serviciului o primesc gratuit.

ART. 31

(1) Funcționarii publici au dreptul de a-și perfecționa în mod continuu pregătirea profesională.

(2) Pe perioada în care funcționarii publici urmează forme de perfecționare profesională, beneficiază de drepturile salariale cuvenite, în situația în care acestea sunt:

a) organizate la initiativa ori în interesul autoritătii sau institutiei publice;

b) urmate la initiativa functionarului public, cu acordul conducatorului autoritătii sau institutiei publice;

c) organizate de Institutul National de Administratie, de centrele regionale de formare continua pentru administratia publica locală, în conditiile legii, sau de alte institutii specializate din tara sau străinătate.

(3) În cazul în care formarea si perfectionarea profesională, în formele prevăzute la alin. (2), se organizează în afară localitătii unde își are sediul autoritatea sau institutia publica, functionarii publici beneficiază de drepturile de delegare, în conditiile legii.

(4) Pentru acoperirea cheltuielilor programelor de formare si perfectionare profesională a functionarilor publici, organizate în conditiile alin. (2) lit. a) si c), autoritătii si institutiile publice au obligatia sa prevadă în bugetul anual propriu sumele necesare pentru cheltuielile respective.

ART. 32 *)

(1) Durata normală a timpului de lucru pentru functionarii publici este de 8 ore pe zi si de 40 de ore pe saptamana.

(2) Pentru orele lucrate din dispozitia conducatorului autoritătii sau institutiei publice peste durata normală a timpului de lucru sau în zilele de sarbatori legale ori declarate zile nelucrătoare functionarii publici de executie au dreptul la recuperare sau la plata majorată cu un spor de 100% din salariul de baza. Numărul orelor plătite cu sporul de 100% nu poate depăsi 360 într-un an*).

*) Conform Legii bugetului de stat pe anul 2004 nr. 507/2003 si Legii bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2004 nr. 519/2003, aplicarea prevederilor art. 32 alin. (2) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul functionarilor publici, cu modificările si completările ulterioare, se suspenda pana la data de 31 decembrie 2004.

Pe perioada suspendării, munca prestată peste durata normală a timpului de lucru se compensează în conditiile art. 31 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 123/2003 privind cresterile salariale ce se vor acorda personalului din sectorul bugetar.

*) Aplicarea dispozitiilor alin. (2) al art. 32 a fost suspendată, potrivit al art. 44 din ORDONANTA DE URGENTA nr. 92 din 10 noiembrie 2004 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.091 din 23 noiembrie 2004.

ART. 33

Functionarii publici, cu exceptia functionarilor publici civili din ministerele privind apărarea nationala, ordinea publica si siguranta nationala,

pot fi alesi sau numiti într-o functie de demnitate publica, în conditiile legii.

ART. 34 *)

(1) Functionarii publici au dreptul, în conditiile legii, la concediu de odihna, la concedii medicale si la alte concedii.

(2) Functionarul public are dreptul, pe lângă indemnizatia de concediu, la o prima egala cu salariul de baza din luna anterioară plecării în concediu, care se impozitează separat*).

*) Conform Legii bugetului de stat pe anul 2004 nr. 507/2003 si Legii bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2004 nr. 519/2003, aplicarea prevederilor din actele normative în vigoare referitoare la primele ce se acorda cu ocazia plecării în concediul de odihna se suspenda pana la data de 31 decembrie 2004.

*) Aplicarea dispozitiilor alin. (2) al art. 34 a fost suspendată, potrivit al art. 44 din ORDONANTA DE URGENTA nr. 92 din 10 noiembrie 2004 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.091 din 23 noiembrie 2004.

ART. 35

În perioada concediilor de boala, a concediilor de maternitate si a celor pentru cresterea si îngrijirea copiilor, raporturile de serviciu nu pot inceta si nu pot fi modificate decât din initiativa functionarului public în cauza.

ART. 36

(1) Autoritățile si institutiile publice au obligatia sa asigure functionarilor publici conditii normale de munca si igiena, de natura sa le ocroteasca sănătatea si integritatea fizica si psihică.

(2) Functionarilor publici li se poate aproba, în mod exceptional, pentru motive de sănătate, schimbarea compartimentului în care își desfășoară activitatea. Schimbarea se poate face pe o functie publica corespunzătoare, dacă functionarul public în cauza este apt profesional sa îndeplinească noile atributii care îi revin.

ART. 37

Functionarii publici beneficiază de asistenta medicală, proteze si medicamente, în conditiile legii.

ART. 38

Functionarii publici beneficiază de pensii, precum si de celelalte drepturi de asigurări sociale de stat, potrivit legii.

ART. 39

(1) În caz de deces al functionarului public, membrii familiei, care au, potrivit legii, dreptul la pensie de urmas, primesc pe o perioada de 3 luni echivalentul salariului de baza din ultima luna de activitate a functionarului public decedat.

(2) În cazul în care decizia pentru pensia de urmas nu a fost emisă din vina autorității sau a institutiei publice în termen de 3 luni de la data decesului, aceasta va achită în continuare drepturile prevăzute la alin. (1) pana la emiterea deciziei pentru pensia de urmas.

ART. 40

(1) Functionarii publici beneficiază în exercitarea atributiilor lor de protectia legii.

(2) Autoritatea sau institutia publica este obligată sa asigure protectia functionarului public impotriva amenintarilor, violentelor, faptelor de ultraj căroră le-ar putea fi victima în exercitarea functiei publice sau în legatura cu aceasta. Pentru garantarea acestui drept, autoritatea sau institutia publica va solicita sprijinul organelor abilitate, potrivit legii.

ART. 41

Autoritatea sau institutia publica este obligată sa îl despăgubească pe functionarul public în situatia în care acesta a suferit, din culpa autorității sau a institutiei publice, un prejudiciu material în timpul îndeplinirii atributiilor de serviciu.

SECȚIUNEA a 2-a

Îndatoririle functionarilor publici

ART. 42

(1) Functionarii publici au obligatia sa își îndeplinească cu profesionalism, imparțialitate si în conformitate cu legea îndatoririle de serviciu și sa se abțină de la orice fapta care ar putea aduce prejudicii persoanelor fizice sau juridice ori prestigiului corpului functionarilor publici.

(2) Functionarii publici de conducere sunt obligati sa sprijine propunerile si initiativele motivate ale personalului din subordine, în vederea îmbunătățirii activității autorității sau institutiei publice în care își desfășoară activitatea, precum si a calității serviciilor publice oferite cetățenilor.

(3) Functionarii publici au îndatorirea de a respecta normele de conduita profesională și civică prevăzute de lege.

ART. 43

(1) Functionarii publici au obligatia ca, în exercitarea atributiilor ce le revin, sa se abțină de la exprimarea sau manifestarea publica a convingerilor si preferintelor lor politice, sa nu favorizeze vreun partid politic si sa nu participe la activități politice în timpul programului de lucru.

(2) Functionarilor publici le este interzis sa facă parte din organele de conducere ale partidelor politice.

ART. 44

(1) Functionarii publici răspund, potrivit legii, de îndeplinirea atributiilor ce le revin din functia publica pe care o detin, precum si a atributiilor ce le sunt delegate.

(2) Functionarul public este obligat sa se conformeze dispozitiilor primite de la superiorii ierarhici.

(3) Functionarul public are dreptul sa refuze, în scris si motivat, îndeplinirea dispozitiilor primite de la superiorul ierarhic, dacă le considera ilegale. Dacă cel care a emis dispozitia o formulează în scris, functionarul public este obligat sa o execute, cu exceptia cazului în care aceasta este vadit ilegala. Functionarul public are îndatorirea sa aducă la cunostinta superiorului ierarhic al persoanei care a emis dispozitia, astfel de situatii.

ART. 45

Functionarii publici au obligatia sa păstreze secretul de stat, secretul de serviciu, precum si confidentialitatea în legatura cu faptele, informatiile sau documentele de care iau cunostinta în exercitarea functiei publice, în conditiile legii, cu exceptia informatiilor de interes public.

ART. 46

(1) Functionarilor publici le este interzis sa solicite sau sa accepte, direct sau indirect, pentru ei sau pentru altii, în considerarea functiei lor publice, daruri sau alte avantaje.

(2) La numirea într-o functie publica, precum si la încetarea raportului de serviciu, functionarii publici sunt obligati sa prezinte, în conditiile legii, conducatorului autorității sau institutiei publice declaratia de avere. Declaratia de avere se actualizează anual, potrivit legii.

ART. 47

(1) Functionarii publici au obligatia de a rezolva, în termenele stabilite de către superiorii ierarhici, lucrările repartizate.

(2) Functionarilor publici le este interzis sa primească direct cereri a căror rezolvare intra în competenta lor sau sa discute direct cu petentii, cu exceptia celor cărora le sunt stabilite asemenea atributii, precum si sa intervină pentru solutionarea acestor cereri.

ART. 48

(1) Functionarii publici sunt obligati sa urmeze forme de perfectionare profesională, organizate de Institutul National de Administratie sau alte

institutii abilitate potrivit legii, a căror durata cumulată este de minimum 7 zile pe an.

(2) Functionarii publici care urmează programe de formare specializată în administratia publica, cu o durata mai mare de 90 de zile, organizate de Institutul National de Administratie sau de alte institutii similare din străinătate, finantate din bugetul de stat sau local, sunt obligati sa se angajeze în scris ca vor lucra în administratia publica cel puțin 5 ani de la terminarea programelor.

(3) În cazul nerespectării angajamentului, functionarii publici sunt obligati sa restituie institutiei sau autorității publice contravaloarea cheltuielilor efectuate pentru perfectionare, calculate în conditiile legii.

(4) Prevederile alin. (3) se aplica si în cazul în care persoanele care au urmat o forma de perfectionare în conditiile alin. (2) si ale art. 31 alin. (2) si nu au absolvit-o din vina lor. În acest caz, functionarii publici sunt obligati sa restituie drepturile salariale primite pe aceasta perioada.

(5) Prevederile alin. (4) nu se aplica în cazul în care functionarul public nu mai detine functia publica din motive neimputabile acestuia.

ART. 49

Functionarii publici au obligatia sa respecte întocmai regimul juridic al conflictului de interese si al incompatibilităților, stabilite potrivit legii.

CAP. VI

Cariera functionarilor publici

SECȚIUNEA 1

Recrutarea functionarilor publici

ART. 50

Poate ocupa o functie publica persoana care îndeplineste următoarele conditii:

- a) are cetățenia romana si domiciliul în România;
- b) cunoaste limba romana, scris si vorbit;
- c) are varsta de minimum 18 ani împliniti;
- d) are capacitate deplina de exercitiu;

e) are o stare de sănătate corespunzătoare funcției publice pentru care candidează, atestată pe baza de examen medical de specialitate;

f) îndeplinește condițiile de studii prevăzute de lege pentru funcția publică;

g) îndeplinește condițiile specifice pentru ocuparea funcției publice;

h) nu a fost condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni contra umanității, contra statului sau contra autorității, de serviciu sau în legătură cu serviciul, care împiedică înfăptuirea justiției, de fals ori a unor fapte de corupție sau a unei infracțiuni săvârșite cu intenție, care ar face-o incompatibilă cu exercitarea funcției publice, cu excepția situației în care a intervenit reabilitarea;

i) nu a fost destituită dintr-o funcție publică în ultimii 7 ani;

j) nu a desfășurat activitate de politică politică, astfel cum este definită prin lege.

ART. 51

(1) Ocuparea funcțiilor publice vacante se poate face prin promovare, transfer, redistribuire și concurs.

(2) Condițiile de participare și procedura de organizare a concursului vor fi stabilite în condițiile prezentei legi, iar concursul va fi organizat și gestionat astfel:

a) de către comisia de concurs prevăzută la art. 17 alin. (2), pentru înalții funcționari publici;

b) de către Agenția Națională a Funcționarilor Publici, pentru ocuparea funcțiilor publice de conducere vacante, cu excepția funcțiilor publice de șef birou și șef serviciu;

c) de către autorități și instituții publice din administrația publică centrală și locală, pentru ocuparea funcțiilor publice de șef birou și șef serviciu, precum și pentru ocuparea funcțiilor publice de execuție și, respectiv, funcțiile publice specifice vacante, cu avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici;

d) de către Institutul Național de Administrație, cu avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, pentru admiterea la programele de formare specializată în administrația publică, organizate în scopul numirii într-o funcție publică.

(3) Concursul are la bază principiul competiției deschise, transparenței, meritelor profesionale și competenței, precum și cel al egalității accesului la funcțiile publice pentru fiecare cetățean care îndeplinește condițiile legale.

(4) Condițiile de desfășurare a concursului vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, cu cel puțin 30 de zile înainte de data desfășurării concursului.

(5) Persoanele care participa la concursul organizat potrivit dispozițiilor prevăzute la art. 21 alin. (1) lit. c) trebuie să îndeplinească condițiile de vechime în specialitatea funcțiilor publice, prevăzute de prezenta lege.

(6) Procedura de organizare și desfășurare a concursurilor în condițiile prezentului articol se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, conform principiilor și condițiilor stabilite prin prezenta lege.

SECȚIUNEA a 2-a

Perioada de stagiu

ART. 52

(1) Perioada de stagiu are ca obiect verificarea aptitudinilor profesionale în îndeplinirea atribuțiilor și responsabilităților unei funcții publice, formarea practică a funcționarilor publici debutanți, precum și cunoașterea de către aceștia a specificului administrației publice și a exigentelor acesteia.

(2) Durata perioadei de stagiu este de 12 luni pentru funcționarii publici de execuție din clasa I, 8 luni pentru cei din clasa a II-a și 6 luni pentru cei din clasa a III-a.

(3) Perioada în care o persoană a urmat și a promovat programe de formare specializată în administrația publică, pentru numirea într-o funcție publică definitivă, este asimilată perioadei de stagiu.

ART. 53

(1) La terminarea perioadei de stagiu, pe baza rezultatului evaluării realizate, funcționarul public debutant va fi:

a) numit funcționar public de execuție definitiv în clasa corespunzătoare studiilor absolvite, în funcțiile publice prevăzute la art. 13, în gradul profesional asistent;

b) eliberat din funcția publică, în cazul în care a obținut la evaluarea activității calificativul "necorespunzător".

(2) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. b), precum și în situația nepromovării programelor de formare specializată în administrația publică, pentru numirea într-o funcție publică definitivă, perioada de stagiu nu constituie vechime în funcția publică.

SECȚIUNEA a 3-a

Numirea functionarilor publici

ART. 54

(1) Numirea în funcțiile publice din categoria înalților funcționari publici se face în conformitate cu dispozițiile art. 17 alin. (1).

(2) Numirea în funcțiile publice pentru care se organizează concurs în condițiile art. 51 alin. (2) lit. b) și d) se face prin actul administrativ emis de către conducătorii autorităților sau instituțiilor publice din administrația publică centrală și locală, la propunerea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

(3) Numirea în funcțiile publice pentru care se organizează concurs în condițiile art. 51 alin. (2) lit. c) se face prin actul administrativ emis de către conducătorii autorităților și instituțiilor publice din administrația publică centrală și locală.

(4) Actul administrativ de numire are forma scrisă și trebuie să conțină temeiul legal al numirii, numele funcționarului public, denumirea funcției publice, data de la care urmează să exercite funcția publică, drepturile salariale, precum și locul de desfășurare a activității.

(5) Fișa postului aferentă funcției publice se anexează la actul administrativ de numire, iar o copie a acesteia se înmânează funcționarului public.

(6) La intrarea în corpul funcționarilor publici, funcționarul public depune jurământul de credință în termen de trei zile de la emiterea actului de numire în funcția publică definitivă. Jurământul are următoarea formulă: "Jur să respect Constituția, drepturile și libertățile fundamentale ale omului, să aplic în mod corect și fără partinire legile țării, să îndeplinesc conștiincios îndatoririle ce îmi revin în funcția publică în care am fost numit, să păstrez secretul profesional și să respect normele de conduită profesională și civică. Așa să-mi ajute Dumnezeu". Formula religioasă de încheiere va respecta libertatea convingerilor religioase.

(7) Refuzul depunerii jurământului prevăzut la alin. (6) se consemnează în scris și atrage revocarea actului administrativ de numire în funcția publică.

SECȚIUNEA a 4-a

Promovarea funcționarilor publici și evaluarea performanțelor profesionale

ART. 55

În cariera funcționarul public beneficiază de dreptul de a promova în funcția publică și de a avansa în gradele de salarizare.

ART. 56

(1) Promovarea este modalitatea de dezvoltare a carierei prin ocuparea unei functii publice superioare vacante.

(2) Promovarea într-o functie publica superioară vacanta se face prin concurs sau examen.

ART. 57

(1) Pentru a participa la concursul pentru promovarea într-o functie publica de executie din gradul profesional principal, functionarii publici trebuie sa îndeplinească următoarele conditi minime:

a) sa aibă o vechime minima de 2 ani în functiile publice de executie din gradul profesional asistent, în clasa corespunzătoare studiilor absolvite;

b) sa fi obtinut, la evaluarea performantelor profesionale individuale din ultimii 2 ani, cel putin calificativul "foarte bun";

c) sa îndeplinească cerintele specifice prevăzute în fisa postului.

(2) Pentru a participa la concursul pentru promovarea într-o functie publica de executie din gradul profesional superior, functionarii publici trebuie sa îndeplinească următoarele conditii minime:

a) sa aibă o vechime minima de 2 ani în functiile publice de executie din gradul profesional principal sau 4 ani în functiile publice de executie din gradul profesional asistent, în clasa corespunzătoare studiilor absolvite;

b) sa fi obtinut, la evaluarea performantelor profesionale individuale din ultimii 2 ani, cel putin calificativul "foarte bun";

c) sa îndeplinească cerintele specifice prevăzute în fisa postului.

ART. 58

(1) Au dreptul de a participa la concursul organizat în vederea ocupării functiilor publice de conducere vacante persoanele care îndeplinesc următoarele conditii:

a) sunt absolvente ale programelor de formare specializată si perfectionare în administratia publica, organizate de către Institutul National de Administratie, centrele regionale de formare continua pentru administratia publica locală, precum si de alte institutii specializate, din tara sau străinătate;

b) au fost numite într-o functie publica din clasa I; c) îndeplinesc cerintele specifice prevăzute în fisa postului, precum si conditiile de vechime prevăzute la alin. (2).

(2) Pentru ocuparea functiilor de conducere vacante trebuie îndeplinite următoarele conditii de vechime în specialitatea studiilor necesare exercitării functiei publice:

a) minimum 2 ani, pentru functiile publice de sef birou, sef serviciu si secretar al comunei;

b) minimum 5 ani, pentru functiile publice prevăzute la art. 12, cu exceptia celor prevăzute la lit. a).

ART. 59

În urma dobândirii unei diplome de studii de nivel superior în specialitatea în care își desfășoară activitatea, functionarii publici de executie au dreptul de a participa la concursul pentru ocuparea unei functii publice vacante într-o clasa superioară celei în care sunt încadrati.

ART. 60

(1) Evaluarea performantelor profesionale individuale ale functionarilor publici se face anual.

(2) Procedura de evaluare are ca scop:

- a) avansarea în gradele de salarizare;
- b) retrogradarea în gradele de salarizare;
- c) promovarea într-o functie publica superioară;
- d) eliberarea din functia publica;
- e) stabilirea cerintelor de formare profesională a functionarilor publici.

(3) În urma evaluării performantelor profesionale individuale functionarului public i se acorda unul dintre următoarele calificative: "exceptional", "foarte bun", "bun", "satisfăcător", "nesatisfăcător".

(4) Evaluarea performantelor profesionale individuale ale inaltilor functionari publici se face de către o comisie de evaluare, compusa din cinci personalități, recunoscute ca specialisti în administratia publica, propuse de ministrul administratiei si internelor si numite prin decizie a primuluiministru.

(5) Metodologia de evaluare a performantelor profesionale individuale ale functionarilor publici se aproba prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Agentiei Nationale a Functionarilor Publici, după consultarea organizatiilor sindicale ale functionarilor publici, reprezentative la nivel national.

CAP. VII

Acorduri colective. Comisii paritare

ART. 61

(1) Autoritățile si institutiile publice pot încheia anual, în conditiile legii, acorduri cu sindicatele reprezentative ale functionarilor publici sau cu

representantii functionarilor publici, care sa cuprindă numai măsuri referitoare la:

a) constituirea si folosirea fondurilor destinate îmbunătățirii condițiilor la locul de munca;

b) sănătatea si securitatea în munca;

c) programul zilnic de lucru;

d) perfectionarea profesională;

e) alte măsuri decât cele prevăzute de lege, referitoare la protectia celor alesi în organele de conducere ale organizatiilor sindicale.

(2) În cazul în care sindicatul nu este reprezentativ sau functionarii publici nu sunt organizati în sindicat, acordul se încheie cu reprezentantii functionarilor publici din respectiva autoritate sau institutie publica, desemnati în conditiile legii.

(3) Autoritatea sau institutia publica va furniza sindicatelor reprezentative sau reprezentantilor functionarilor publici informatiile necesare pentru încheierea acordurilor privind raporturile de serviciu, în conditiile legii.

ART. 62

(1) În cadrul autorităților si institutiilor publice se constituie comisii paritare. În functie de numărul functionarilor publici din cadrul autorității sau institutiei publice, comisia paritara se poate constitui în cadrul acesteia sau pentru mai multe autorități sau institutii publice.

(2) În alcătuirea comisiei paritare intra un număr egal de reprezentanti desemnati de conducătorul autorității sau institutiei publice si de sindicatul reprezentativ al functionarilor publici. În cazul în care sindicatul nu este reprezentativ sau functionarii publici nu sunt organizati în sindicat, reprezentantii lor vor fi desemnati prin votul majorității functionarilor publici din respectiva autoritate sau institutie publica.

(3) Reprezentantii functionarilor publici în comisia paritara pot sa fie desemnati din rândul functionarilor publici alesi în organele de conducere ale sindicatului reprezentativ sau din rândul reprezentantilor functionarilor publici alesi pentru negocierea acordurilor cu conducerea autorității sau institutiei publice.

(4) În cazul constituirii unei comisii paritare comune pentru mai multe autorități sau institutii publice, aceasta va fi compusa dintr-un număr egal de reprezentanti ai acestor autorități sau institutii publice, desemnati în conditiile alin. (2).

ART. 63

(1) Comisiile paritare sunt consultate la negocierea de către autoritățile si institutiile publice a acordurilor cu sindicatele reprezentative ale functionarilor publici sau cu reprezentantii acestora.

(2) Comisiile paritare participa la stabilirea măsurilor de imbunatatire a activității autorităților si institutiilor publice pentru care sunt constituite.

(3) Comisiile paritare urmăresc permanent realizarea acordurilor stabilite între sindicatele reprezentative sau reprezentantii functionarilor publici cu autoritățile sau institutiile publice.

(4) Comisia paritara întocmeste rapoarte trimestriale cu privire la respectarea prevederilor acordurilor încheiate în condițiile legii, pe care le comunica conducerii autorității sau institutiei publice, precum si conducerii sindicatelor reprezentative ale functionarilor publici.

CAP. VIII

Sanctiunile disciplinare si răspunderea functionarilor publici

ART. 64

Încălcarea de către functionarii publici, cu vinovăție, a îndatoririlor de serviciu atrage răspunderea disciplinară, contraventională, civilă sau penală, după caz.

ART. 65

(1) Încălcarea cu vinovăție de către functionarii publici a îndatoririlor corespunzătoare functiei publice pe care o detin si a normelor de conduita profesională si civică prevăzute de lege constituie abatere disciplinară si atrage răspunderea disciplinară a acestora.

(2) Constituie abateri disciplinare următoarele fapte:

- a) întârzierea sistematica în efectuarea lucrărilor;
- b) neglijenta repetată în rezolvarea lucrărilor;
- c) absente nemotivate de la serviciu;
- d) nerespectarea în mod repetat a programului de lucru;
- e) interventiile sau stăruintele pentru solutionarea unor cereri în afară cadrului legal;
- f) nerespectarea secretului profesional sau a confidentialității lucrărilor cu acest caracter;
- g) manifestări care aduc atingere prestigiului autorității sau institutiei publice în care își desfășoară activitatea;
- h) desfășurarea în timpul programului de lucru a unor activități cu caracter politic;

i) refuzul de a îndeplini atribuțiile de serviciu;

j) încălcarea prevederilor legale referitoare la îndatoriri, incompatibilități, conflicte de interese și interdicții stabilite prin lege pentru funcționarii publici;

k) stabilirea de către funcționarii publici de execuție de relații directe cu petenții în vederea soluționării cererilor acestora.

(3) Sancțiunile disciplinare sunt:

a) muștrare scrisă;

b) diminuarea drepturilor salariale cu 5-20% pe o perioadă de până la 3 luni;

c) suspendarea dreptului de avansare în gradele de salarizare sau, după caz, de promovare în funcția publică pe o perioadă de la 1 la 3 ani;

d) trecerea într-o funcție publică inferioară pe o perioadă de până la un an, cu diminuarea corespunzătoare a salariului;

e) destituirea din funcția publică.

(4) La individualizarea sancțiunii disciplinare se va ține seama de cauzele și gravitatea abaterii disciplinare, împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, gradul de vinovăție și consecințele abaterii, comportarea generală în timpul serviciului a funcționarului public, precum și de existența în antecedentele acestuia a altor sancțiuni disciplinare care nu au fost radiate în condițiile prezentei legi.

(5) Sancțiunile disciplinare se aplică în termen de cel mult 6 luni de la data săvârșirii abaterilor.

ART. 66

(1) Sancțiunea disciplinară prevăzută la art. 65 alin. (3) lit. a) se poate aplica direct de către conducătorul autorității sau instituției publice, la propunerea conducătorului compartimentului în care funcționează cel în cauză.

(2) Sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 65 alin. (3) lit. b)-e) se aplică de conducătorul autorității sau instituției publice, la propunerea comisiei de disciplină.

(3) Sancțiunile disciplinare pentru înalții funcționari publici se aplică prin decizie a primului-ministru, prin ordin al ministrului ori, după caz, al conducătorului autorității sau instituției publice centrale, pentru cei prevăzuți la art. 11 lit. g), la propunerea comisiei de disciplină.

(4) Sancțiunile disciplinare nu pot fi aplicate decât după cercetarea prealabilă a faptei săvârșite și după audierea funcționarului public. Audierea funcționarului public trebuie consemnată în scris, sub sancțiunea nulității. Refuzul funcționarului public de a se prezenta la audieri sau de a semna o declarație privitoare la abaterile disciplinare care i se impută se consemnează într-un proces-verbal.

ART. 67

(1) În cadrul autorităților sau instituțiilor publice se constituie comisii de disciplină. În funcție de numărul funcționarilor publici din cadrul fiecărei autorități sau instituții publice, comisia de disciplină se poate constitui pentru o singură autoritate sau instituție publică sau pentru mai multe.

(2) În alcătuirea comisiei de disciplină intra un număr egal de reprezentanți desemnați de conducătorul autorității sau instituției publice și de sindicatul reprezentativ al funcționarilor publici. În cazul în care sindicatul nu este reprezentativ sau funcționarii publici nu sunt organizați în sindicat, reprezentanții vor fi desemnați prin votul majorității funcționarilor publici din respectiva autoritate sau instituție publică.

(3) Fiecare comisie de disciplină are un președinte, care nu face parte din reprezentanții prevăzuți la alin. (2), desemnat de conducătorul autorității sau instituției publice, cu consultarea sindicatului reprezentativ sau, după caz, a funcționarilor publici.

(4) În cazul constituirii unei comisii de disciplină comune pentru mai multe autorități sau instituții publice, aceasta va fi compusă dintr-un număr egal de reprezentanți ai acestor autorități sau instituții publice, desemnați în condițiile alin. (2). În acest caz, președintele comisiei de disciplină se desemnează în condițiile alin. (3), pe baza propunerii comune a conducătorilor autorităților și instituțiilor publice.

(5) Comisia de disciplină pentru înalții funcționari publici este compusă din 7 înalți funcționari publici.

(6) Comisiile de disciplină sunt competente să cerceteze faptele sesizate ca abateri disciplinare și să propună sancțiunea aplicabilă funcționarilor publici din autoritățile sau instituțiile publice respective.

(7) Modul de constituire a comisiilor de disciplină, componenta, atribuțiile, modul de sesizare și procedura de lucru a acestora se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

ART. 68

Funcționarul public nemulțumit de sancțiunea aplicată se poate adresa instanței de contencios administrativ, solicitând anularea sau modificarea, după caz, a ordinului sau dispoziției de sancționare.

ART. 69

(1) Pentru evidențierea situației disciplinare a funcționarului public, Agenția Națională a Funcționarilor Publici va elibera un cazier administrativ, conform bazei de date pe care o administrează.

(2) Cazierul administrativ este un act care cuprinde sancțiunile disciplinare aplicate funcționarului public și care nu au fost radiate în condițiile legii.

(3) Cazierul administrativ este necesar în următoarele cazuri:

a) desemnarea unui funcționar public ca membru în comisia de concurs pentru recrutarea funcționarilor publici;

b) desemnarea unui functionar public în calitate de presedinte si membru în comisia de disciplina;

c) desemnarea unui functionar public ca membru în comisia paritara;

d) ocuparea unei functii publice corespunzătoare categoriei înaltilor functionari publici sau categoriei functionarilor publici de conducere;

e) în orice alte situatii prevăzute de lege.

(4) Cazierul administrativ este eliberat la solicitarea:

a) functionarului public interesat;

b) conducatorului autorității sau institutiei publice în care își desfășoară activitatea;

c) presedintelui comisiei de disciplina;

d) altor persoane prevăzute de lege.

ART. 70

(1) Sanctiunile disciplinare se radiaza de drept, după cum urmează:

a) în termen de 6 luni de la aplicare, sanctiunea disciplinară prevăzută la art. 65 alin. (3) lit. a);

b) în termen de un an de la expirarea termenului pentru care au fost aplicate, sanctiunile disciplinare prevăzute la art. 65 alin. (3) lit. b)-d);

c) în termen de 7 ani de la aplicare, sanctiunea prevăzută la art. 65 alin. (3) lit. e).

(2) Radierea sanctiunilor disciplinare prevăzute la alin. (1) lit. a) si b) se constata prin act administrativ al conducatorului autorității sau institutiei publice.

ART. 71

(1) Răspunderea contravențională a functionarilor publici se angajează în cazul în care acestia au săvârșit o contravenție în timpul și în legatura cu sarcinile de serviciu.

(2) Impotriva procesului-verbal de constatare a contravenției si de aplicare a sanctiunii functionarul public se poate adresa cu plângere la judecătoria în a carei circumscriptie își are sediul autoritatea sau institutia publica în care este numit functionarul public sanctionat.

ART. 72

Răspunderea civilă a functionarului public se angajează:

a) pentru pagubele produse cu vinovătie patrimoniului autorității sau institutiei publice în care functionează;

b) pentru nerestituirea în termenul legal a sumelor ce i s-au acordat necuvenit;

c) pentru daunele plătite de autoritatea sau institutia publica, în calitate de comitent, unor terte persoane, în temeiul unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.

ART. 73

(1) Repararea pagubelor aduse autorității sau institutiei publice în situatiile prevăzute la art. 72 lit. a) și b) se dispune prin emiterea de către conducătorul autorității sau institutiei publice a unui ordin sau a unei dispozitii de imputare, în termen de 30 de zile de la constatarea pagubei, sau, după caz, prin asumarea unui angajament de plata, iar în situatia prevăzută la lit. c) a aceluiași articol, pe baza hotărârii judecătorești definitive și irevocabile.

(2) Impotriva ordinului sau dispozitiei de imputare functionarul public în cauza se poate adresa instantei de contencios administrativ.

(3) Dreptul conducatorului autorității sau institutiei publice de a emite ordinul sau dispozitia de imputare se prescrie în termen de 3 ani de la data producerii pagubei.

ART. 74

(1) Răspunderea functionarului public pentru infractiunile săvârșite în timpul serviciului sau în legatura cu atribuțiile functiei publice pe care o ocupa se angajează potrivit legii penale.

(2) În cazul în care s-a pus în miscare actiunea penală pentru săvârșirea unei infractiuni de natura celor prevăzute la art. 50 lit. h), conducătorul autorității sau institutiei publice va dispune suspendarea functionarului public din functia publica pe care o detine.

(3) Dacă se dispune scoaterea de sub urmărire penală ori încetarea urmăririi penale, precum și în cazul în care instanta judecătorească dispune achitarea sau încetarea procesului penal, suspendarea din functia publica încetează, iar functionarul public respectiv va fi reintegrat în functia publica detinuta anterior și îi vor fi achitate drepturile salariale aferente perioadei de suspendare.

(4) În situatia în care nu sunt întrunite conditiile pentru angajarea răspunderii penale, iar fapta functionarului public poate fi considerată abatere disciplinară, va fi sesizată comisia de disciplina competenta.

CAP. IX

Modificarea, suspendarea și încetarea raportului de serviciu

SECȚIUNEA 1

Modificarea raportului de serviciu

ART. 75

Modificarea raportului de serviciu are loc prin:

- a) delegare;
- b) detasare;
- c) transfer;
- d) mutarea în cadrul altui compartiment al autorității sau institutiei publice;
- e) exercitarea cu caracter temporar a unei functii publice de conducere.

ART. 76

(1) Delegarea se dispune în interesul autorității sau institutiei publice în care este încadrat functionarul public, pe o perioada de cel mult 60 de zile calendaristice într-un an.

(2) Functionarul public poate refuza delegarea dacă se afla în una dintre următoarele situatii:

- a) graviditate;
- b) își crește singur copilul minor;
- c) starea sănătății, dovedită cu certificat medical, face contraindicata delegarea.

(3) Delegarea pe o perioada mai mare de 60 de zile calendaristice în cursul unui an se poate dispune numai cu acordul scris al functionarului public. Măsura se poate dispune pentru o perioada de cel mult 90 de zile calendaristice într-un an.

(4) Pe timpul delegării functionarul public își păstrează funcția publică și salariul, iar autoritatea sau institutia publică care îl delegează este obligată să suporte costul integral al transportului, cazării și al indemnizației de delegare.

ART. 77

(1) Detasarea se dispune în interesul autorității sau institutiei publice în care urmează să își desfășoare activitatea functionarul public, pentru o perioada de cel mult 6 luni. În cursul unui an calendaristic un functionar public poate fi detasat mai mult de 6 luni numai cu acordul sau scris.

(2) Detasarea se poate dispune doar dacă pregătirea profesională a functionarului public corespunde atribuțiilor și responsabilităților funcției publice pe care urmează să fie detasat.

(3) Functionarul public poate refuza detasarea dacă se afla în una dintre următoarele situatii:

a) graviditate;

b) își crește singur copilul minor;

c) starea sănătății, dovedită cu certificat medical, face contraindicată detasarea;

d) detasarea se face într-o localitate în care nu i se asigură condiții corespunzătoare de cazare;

e) este singurul întreținător de familie;

f) motive familiale temeinice justifică refuzul de a da curs detașării.

(4) Pe perioada detașării functionarul public își păstrează funcția publică și salariul. Dacă salariul corespunzător funcției publice pe care este detașat este mai mare, el are dreptul la acest salariu. Pe timpul detașării în alta localitate autoritatea sau institutia publică beneficiara este obligată să-și suporte costul integral al transportului, dus și întors, cel puțin o dată pe luna, al cazării și al indemnizației de detașare.

ART. 78

(1) Transferul, ca modalitate de modificare a raportului de serviciu, poate avea loc între autoritățile sau institutiile publice după cum urmează:

a) în interesul serviciului;

b) la cererea functionarului public.

(2) Transferul se poate face într-o funcție publică pentru care sunt îndeplinite condițiile specifice prevăzute în fișa postului.

(3) Transferul în interesul serviciului se poate face numai cu acordul scris al functionarului public transferat. În cazul transferului în interesul serviciului în alta localitate, functionarul public transferat are dreptul la o indemnizație egală cu salariul net calculat la nivelul salariului din luna anterioară celei în care se transfera, la acoperirea tuturor cheltuielilor de transport și la un concediu plătit de 5 zile. Plata acestor drepturi se suportă de autoritatea sau institutia publică la care se face transferul, în termen de cel mult 15 zile de la data aprobării transferului.

(4) Transferul în interesul serviciului se face într-o funcție publică echivalentă cu funcția publică detinută de functionarul public.

(5) Transferul la cerere se face într-o funcție publică echivalentă, în urma aprobării cererii de transfer a functionarului public de către conducătorul autorității sau institutiei publice la care se solicită transferul.

ART. 79

(1) Mutarea în cadrul altui compartiment al autorității sau institutiei publice poate fi definitivă sau temporară.

(2) Mutarea definitiva în cadrul altui compartiment se aproba, cu acordul scris al functionarului public, de către conducătorul autorității sau institutiei publice în care își desfășoară activitatea functionarul public.

(3) Mutarea temporară în cadrul altui compartiment se dispune motivat, în interesul autorității sau institutiei publice, de către conducătorul autorității sau institutiei publice, pe o perioada de maximum 6 luni într-un an, cu respectarea pregătirii profesionale si a salariului pe care îl are functionarul public.

ART. 80

(1) Exercitarea cu caracter temporar a unei functii publice de conducere vacante se realizează prin promovarea temporară a unui functionar public care îndeplineste conditiile specifice pentru ocuparea acestei functii publice.

(2) Măsura prevăzută la alin. (1) se dispune de către conducătorul autorității sau institutiei publice, pe o perioada de maximum 6 luni, cu avizul Agentiei Nationale a Functionarilor Publici.

(3) Exercitarea cu caracter temporar a unei functii publice de conducere al carei titular este suspendat în conditiile prezentei legi se realizează prin promovarea temporară, pe durata suspendării titularului, a unui functionar public care îndeplineste conditiile specifice pentru ocuparea acestei functii publice.

(4) Măsura prevăzută la alin. (3) se dispune de către conducătorul autorității sau institutiei publice.

(5) Dacă salariul corespunzător functiei publice pe care este delegat sa o exercite este mai mare, functionarul public are dreptul la acest salariu.

SECȚIUNEA a 2-a

Suspendarea raportului de serviciu

ART. 81

(1) Raportul de serviciu se suspenda de drept atunci când functionarul public se afla în una dintre următoarele situatii:

a) este numit sau ales într-o functie de demnitate publica, pentru perioada respectiva;

b) este încadrat la cabinetul unui demnitar;

c) este desemnat de către autoritatea sau institutia publica sa desfășoare activități în cadrul unor misiuni diplomatice ale României ori în cadrul unor organisme sau institutii internationale, pentru perioada respectiva;

d) desfășoară activitate sindicala pentru care este prevăzută suspendarea, în conditiile legii;

e) efectuează stagiul militar, serviciul militar alternativ, este concentrat sau mobilizat;

f) este arestat preventiv;

g) efectuează tratament medical în străinătate, dacă functionarul public nu se afla în concediu medical pentru incapacitate temporară de munca, precum și pentru însoțirea sotului sau, după caz, a soției ori a unei rude până la gradul I inclusiv, în condițiile legii;

h) se afla în concediu pentru incapacitate temporară de munca, în condițiile legii;

i) carantina, în condițiile legii;

j) concediu de maternitate, în condițiile legii;

k) este dispărut, iar dispariția a fost constatată prin hotărâre judecătorească irevocabilă;

l) forța majoră;

m) în alte cazuri expres prevăzute de lege.

(2) În termen de 5 zile calendaristice de la data încetării motivului de suspendare de drept, functionarul public este obligat să informeze în scris conducătorul autorității sau instituției publice despre acest fapt.

(3) Conducătorul autorității sau instituției publice are obligația să asigure, în termen de 5 zile, condițiile necesare reluării activității de către functionarul public.

ART. 82

(1) Raportul de serviciu se suspenda la inițiativa functionarului public în următoarele situații:

a) concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap, până la împlinirea vârstei de 3 ani, în condițiile legii;

b) concediu pentru îngrijirea copilului bolnav în vârstă de până la 7 ani sau, în cazul copilului cu handicap pentru afecțiunile intercurente, până la împlinirea vârstei de 18 ani;

c) desfășurarea unei activități în cadrul unor organisme sau instituții internaționale, în alte situații decât cele prevăzute la art. 81 alin. (1) lit. c);

d) pentru participare la campania electorală;

e) pentru participarea la greva, în condițiile legii.

(2) Raportul de serviciu se poate suspenda la cererea motivată a functionarului public.

(3) Cererea de suspendare a raportului de serviciu se face în scris cu cel puțin 15 zile calendaristice înainte de data când se solicita suspendarea.

(4) Suspendarea raportului de serviciu se constata în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. b) și la art. 81 alin. (1) lit. c), precum și în alte cazuri reglementate prin legi speciale, respectiv se aproba în cazul prevăzut la alin. (2), prin act administrativ al conducătorului autorității sau instituției publice.

(5) Dispozițiile art. 81 alin. (2) se aplica în mod corespunzător și pentru cazurile prevăzute la alin. (1) și (2).

ART. 83

(1) Reluarea activității se dispune prin act administrativ al conducătorului autorității sau instituției publice.

(2) Actul administrativ prin care se constata, respectiv se aproba suspendarea raportului de serviciu, precum și cel prin care se dispune reluarea activității de către funcționarul public se comunica Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, în termen de 10 zile lucrătoare de la data emiterii.

(3) Pe perioada suspendării raportului de serviciu autoritățile și instituțiile publice au obligația să rezerve postul aferent funcției publice. Ocuparea acestuia se face, pe o perioadă determinată, de un funcționar public din corpul de rezerva. În situația în care în corpul de rezerva nu există funcționari publici care să îndeplinească cerințele specifice, postul poate fi ocupat în baza unui contract individual de muncă pe o perioadă egală cu perioada suspendării raporturilor de serviciu.

SECȚIUNEA a 3-a

Încetarea raportului de serviciu

ART. 84

(1) Încetarea raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici are loc în următoarele condiții:

- a) de drept;
- b) prin acordul părților, consemnat în scris;
- c) prin eliberare din funcția publică;
- d) prin destituire din funcția publică;
- e) prin demisie.

(2) Raportul de serviciu încetează de drept:

a) la data decesului functionarului public;

b) la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești de declarare a morții functionarului public;

c) dacă functionarul public nu mai îndeplinește una dintre condițiile prevăzute la art. 50 lit. a), d) și f);

d) la data îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare sau, după caz, la data comunicării deciziei de pensionare pentru limita de vârstă ori invaliditate a functionarului public, potrivit legii;

e) ca urmare a constatării nulității absolute a actului administrativ de numire în funcția publică, de la data la care nulitatea a fost constatată prin hotărâre judecătorească definitivă;

f) când functionarul public a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă pentru o faptă prevăzută la art. 50 lit. h) sau prin care s-a dispus aplicarea unei sancțiuni privative de libertate, la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare;

g) ca urmare a interzicerii exercitării profesiei sau a funcției, ca măsură de siguranță ori ca pedeapsă complementară, de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești prin care s-a dispus interdicția;

h) la data expirării termenului pe care a fost exercitată, cu caracter temporar, funcția publică.

(3) Constatarea cazului de încetare de drept a raportului de serviciu se face, în termen de 5 zile lucrătoare de la intervenirea lui, prin act administrativ al conducătorului autorității sau instituției publice. Actul administrativ prin care s-a constatat intervenirea unui caz de încetare de drept a raporturilor de serviciu se comunică Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, în termen de 10 zile lucrătoare de la emiterea lui.

(4) Conducătorul autorității sau instituției publice va dispune eliberarea din funcția publică prin act administrativ, care se comunică functionarului public în termen de 5 zile lucrătoare de la emitere, pentru motive neimputabile functionarului public, în următoarele cazuri:

a) autoritatea sau instituția publică și-a încetat activitatea ori a fost mutată într-o altă localitate, iar functionarul public nu este de acord să o urmeze;

b) autoritatea sau instituția publică își reduce personalul ca urmare a reorganizării activității, prin reducerea postului ocupat de functionarul public;

c) ca urmare a admiterii cererii de reintegrare în funcția publică ocupată de către functionarul public a unui functionar public eliberat sau destituit nelegal ori pentru motive neintemeiate, de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de reintegrare;

d) pentru incompetența profesională în cazul obținerii calificativului "nesatisfăcător" la evaluarea performanțelor profesionale individuale;

e) functionarul public nu mai îndeplinește condiția prevăzută la art. 50 lit. g);

f) starea sănătății fizice sau/si psihice a functionarului public, constatată prin decizie a organelor competente de expertiza medicală, nu îi mai permite acestuia sa își îndeplinească atribuțiile corespunzătoare funcției publice detinute.

(5) Destituirea din funcția publică se dispune prin act administrativ al conducătorului autorității sau institutiei publice, care se comunica functionarului public în termen de 5 zile lucrătoare de la data emiterii, pentru motive imputabile functionarului public, în următoarele cazuri:

a) ca sancțiune disciplinară, aplicată pentru săvârșirea repetată a unor abateri disciplinare sau a unei abateri disciplinare care a avut consecințe grave;

b) dacă s-a ivit un motiv legal de incompatibilitate, iar functionarul public nu acționează pentru încetarea acestuia într-un termen de 10 zile calendaristice de la data intervenirii cazului de incompatibilitate.

(6) Functionarul public poate sa comunice încetarea raporturilor de serviciu prin demisie, notificată în scris conducătorului autorității sau institutiei publice. Demisia nu trebuie motivată și produce efecte după 30 de zile calendaristice de la înregistrare.

(7) Reorganizarea activității, în sensul dispozițiilor prezentei legi, consta în mutarea autorității sau a institutiei publice în alta localitate ori, în cazul prevăzut la alin. (4) lit. b), în modificarea substanțială a atribuțiilor autorității sau institutiei publice, precum și a structurii organizatorice a compartimentelor. Reducerea unui post este justificată dacă atribuțiile aferente acestuia se modifică în proporție de peste 50% sau dacă sunt modificate condițiile specifice de ocupare a postului respectiv.

(8) La încetarea raportului de serviciu functionarul public are îndatorirea sa predea lucrările și bunurile care i-au fost încredințate în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu.

(9) La încetarea raportului de serviciu functionarul public își păstrează drepturile dobândite în cadrul carierei, cu excepția cazului în care raportul de serviciu a încetat din motive imputabile acestuia.

(10) Functionarii publici beneficiază de drepturi din bugetul asigurărilor pentru somaj, în cazul în care raporturile de serviciu le-au încetat în condițiile prevăzute la: a) alin. (2) lit. c), cu excepția cazului în care functionarul public nu mai îndeplinește condiția prevăzută la art. 50 lit. a); b) alin. (2) lit. e) și h); c) alin. (4).

Lit. d) a alin. (2) al art. 84 a fost modificată prin art. unic din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 39 din 12 mai 2005 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 430 din 20 mai 2005.

(1) Autoritatea sau institutia publica este obligată sa acorde functionarilor publici un preaviz de 30 de zile calendaristice, în cazul eliberării din functia publica pentru situatiile prevăzute la art. 84 alin. (4).

(2) În perioada de preaviz conducătorul autorității sau institutiei publice poate acorda celui în cauza reducerea programului de lucru, pana la 4 ore zilnic, fără afectarea drepturilor salariale convenite.

ART. 86

(1) Functionarii publici pot fi eliberati din functia publica în situatiile prevăzute la art. 84 alin. (4) lit. b), c) si e), în cazul în care nu exista functii publice vacante corespunzătoare în cadrul autorității sau institutiei publice.

(2) În cazurile prevăzute la art. 84 alin. (4) lit. a)-c) si e) autoritatea sau institutia publica are obligatia de a solicita Agentiei Nationale a Functionarilor Publici, în perioada de preaviz, lista functiilor publice vacante.

(3) În cazul în care exista o functie publica vacanta, identificata în perioada de preaviz, functionarul public va fi transferat în interesul serviciului sau la cerere.

ART. 87

(1) Redistribuirea functionarilor publici se face de către Agentia Nationala a Functionarilor Publici, astfel:

a) în cadrul autorităților sau institutiilor publice din aceeași localitate sau dintr-o localitate aflată la o distanta de pana la 50 km de localitatea de domiciliu;

b) în cadrul autorităților sau institutiilor publice din alt judet sau aflate la o distanta mai mare de 50 km de localitatea de domiciliu, la cererea functionarului public.

(2) Redistribuirea functionarilor publici se face pe o functie publica echivalenta cu functia publica detinuta.

(3) Redistribuirea se poate face si într-o functie publica inferioară vacanta, cu acordul scris al functionarului public.

(4) Agentia Nationala a Functionarilor Publici va asigura redistribuirea pe functii publice temporar vacante, ca urmare a suspendării titularului pe o perioada de cel puțin o luna, a functionarilor publici din corpul de rezerva care îndeplinesc conditiile specifice pentru ocuparea functiei publice respective. În cazul în care exista mai multi functionari publici care îndeplinesc conditiile specifice pentru ocuparea functiei publice respective, Agentia Nationala a Functionarilor Publici organizează, în colaborare cu autoritatea sau institutia publica în cadrul căreia se afla functia publica vacanta, o testare profesională pentru selectarea functionarului public care urmează sa fie redistribuit.

(5) Redistribuirea functionarilor publici din corpul de rezerva se dispune prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale a Functionarilor Publici.

(6) Conducătorii autorităților și instituțiilor publice au obligația de a numi funcționarii publici redistribuți cu caracter permanent sau temporar.

(7) În cazul în care conducătorii autorităților și instituțiilor publice refuza încadrarea funcționarilor publici în condițiile alin. (6), funcționarul public se poate adresa instanței de contencios administrativ competente.

ART. 88

(1) Corpul de rezerva este format din funcționarii publici care au fost eliberați din funcția publică în condițiile art. 84 alin. (4) lit. a)-c) și e) și este gestionat de Agenția Națională a Funcționarilor Publici.

(2) Funcționarii publici părăsesc corpul de rezerva și pierd calitatea de funcționar public în următoarele situații:

a) după împlinirea termenului de 2 ani de la data trecerii în corpul de rezerva;

b) în cazul în care Agenția Națională a Funcționarilor Publici îl redistribuie într-o funcție publică vacantă corespunzătoare studiilor absolvite și pregătirii profesionale, iar funcționarul public o refuza;

c) angajarea în baza unui contract de muncă pe o perioadă mai mare de 12 luni;

d) la cererea funcționarului public.

ART. 89

(1) În cazul în care raportul de serviciu a încetat din motive pe care funcționarul public le considera netemeinice sau nelegale, acesta poate cere instanței de contencios administrativ anularea actului administrativ prin care s-a constatat sau s-a dispus încetarea raportului de serviciu, în termen de 30 de zile calendaristice de la comunicare, și plata de către autoritatea sau instituția publică emitentă a actului administrativ a unei despăgubiri egale cu salariile indexate, majorate și recalulate, și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat funcționarul public.

(2) La solicitarea funcționarului public, instanța care a constatat nulitatea actului administrativ va dispune reintegrarea acestuia în funcția publică detinută.

CAP. X

Dispoziții finale și tranzitorii

ART. 90

Funcțiile publice se stabilesc pentru fiecare autoritate și instituție publică, în parte, de conducătorul acesteia ori prin hotărâre a consiliului județean sau, după caz, a consiliului local, pe baza activităților prevăzute la

art. 2 alin. (1) si (3) si cu avizul Agentiei Nationale a Functionarilor Publici.

ART. 91

În unitățile administrativ-teritoriale în care persoanele aparținând unei minorități naționale detin o pondere de peste 20% unii functionari publici din serviciile care au contacte direct cu cetățenii vor cunoaste si limba minorității naționale respective.

ART. 92

Cauzele având ca obiect litigii de munca în care una dintre părți are calitatea de functionar public, aflate pe rolul instantelor judecătorești la data intrării în vigoare a prezentului statut, vor continua sa se judece potrivit legii aplicabile în momentul sesizării instantei.

ART. 93

Dispozitiile prezentei legi se completează cu prevederile legislatiei muncii, precum si cu reglementările de drept comun civile, administrative sau penale, după caz, în măsura în care nu contravin legislatiei specifice functiei publice.

ART. 94

La data intrării în vigoare a prezentei legi orice dispozitii contrare se abroga.

NOTA:

Reproducem mai jos art. XIV-XXV din titlul III al cărții a II-a din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnitatilor publice, a functiilor publice si în mediul de afaceri, prevenirea si sanctionarea coruptiei, care nu au fost cuprinse în forma republicabila a Legii nr. 188/1999:

Art. XIV - (1) Regulamentul de organizare si functionare al Agentiei Nationale a Functionarilor Publici se aproba prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Administratiei Publice, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a dispozitiilor prezentei legi.

(2) În termen de 60 de zile de la aprobarea Regulamentului de organizare si functionare a Agentiei Nationale a Functionarilor Publici, autoritățile si institutiile publice vor transmite acesteia datele personale ale functionarilor publici, precum si functiile publice vacante.

Art. XV - (1) În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, autoritățile si institutiile publice prevăzute la art. 5 alin. (1) din Legea nr. 188/1999, cu modificările si completările ulterioare, au obligatia de a armoniza statutele speciale cu prevederile prezentului titlu, cu consultarea si avizul Agentiei Nationale a Functionarilor Publici.

(2) Prin statutele speciale prevăzute la alin. (1) se pot reglementa:

a) drepturi, îndatoriri si incompatibilități specifice, altele decât cele prevăzute de prezenta lege;

b) functii publice specifice.

(3) În cazul statutelor speciale aplicabile serviciilor diplomatice si consulare si politistilor, dispozitiile speciale pot reglementa prevederi de natura celor prevăzute la alin. (2), precum si cu privire la cariera.

Art. XVI - (1) Autoritățile si institutiile publice din administratia publica centrala si locală au obligatia:

a) de a solicita avizul Agentiei Nationale a Functionarilor Publici pentru stabilirea functiilor publice, pana la data de 1 iunie 2003;

b) de a face modificările corespunzătoare în structura organizatorică si în statele de functii, stabilirea numărului maxim de functii publice, cu respectarea prevederilor prezentei legi, pana la data de 1 iulie 2003;

c) de a face reincadrarea functionarilor publici, conform prevederilor prezentei legi, pana la data de 15 iulie 2003.

(2) Structura organizatorică a autorităților si institutiilor publice trebuie sa respecte următoarele cerinte:

a) pentru constituirea unui birou este necesar un număr de minimum 5 posturi de executie;

b) pentru constituirea unui serviciu este necesar un număr de minimum 7 posturi de executie;

c) pentru constituirea unei directii este necesar un număr de minimum 15 posturi de executie;

d) pentru constituirea unei directii generale este necesar un număr de minimum 25 de posturi de executie.

(3) În cadrul autorităților si institutiilor publice din administratia publica centrala numărul functiilor publice din clasa I este de minimum 70% din numărul total al functiilor publice.

(4) Numărul total al functiilor publice corespunzătoare, în mod cumulat, categoriei înaltilor functionari publici si categoriei functionarilor publici de conducere din cadrul fiecărei autorități sau institutii publice este de maximum 12% din numărul total al functiilor publice.

(5) La stabilirea numărului maxim al functiilor publice de executie din cadrul autorității sau institutiei publice se vor avea în vedere următoarele:

a) numărul functiilor publice de executie din grad profesional superior este de maximum 20%;

b) numărul functiilor publice de executie din grad profesional principal este de maximum 40%;

c) numărul functiilor publice de executie din grad profesional asistent este de maximum 30%;

d) numărul funcțiilor publice de execuție din grad profesional debutant este de maximum 10%.

(6) Numărul maxim al funcțiilor publice de execuție, stabilit conform alin. (5), poate fi majorat numai în situații temeinic justificate de către autoritatea sau institutia publică respectivă, cu avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

Art. XVII - (1) Funcționarii publici numiți în funcțiile publice prevăzute de Legea nr. 188/1999, cu modificările și completările ulterioare, vor fi:

a) numiți în funcțiile publice prevăzute în anexa la prezentul titlu, dacă desfășoară una dintre activitățile prevăzute la art. 2 alin. (3) și îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 49 din Legea nr. 188/1999, cu modificările și completările ulterioare, în limita funcțiilor publice stabilite conform art. XVI;

b) eliberați din funcțiile publice detinute, în cazul în care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la lit. a) și condițiile de reincadrare. Aceștia vor fi încadrați cu contract individual de muncă, în condițiile legii.

(2) Reincadrarea în funcții publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici și categoriei funcționarilor publici de conducere din cadrul fiecărei autorități sau institutii publice se face astfel:

a) în limita funcțiilor publice prevăzute potrivit structurii organizatorice;

b) cu respectarea condițiilor minime de vechime în specialitate și a studiilor necesare exercitării funcției publice, prevăzute de Legea nr. 188/1999, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Funcționarii publici reincadrați în funcții publice conform alin. (2) își păstrează funcțiile publice detinute, dacă în termen de maximum 3 ani de la intrarea în vigoare a prezentei legi au absolvit programele de formare specializată și perfecționare în administrația publică, organizate de Institutul Național de Administrație, sau o formă de învățământ postuniversitar, cu durată de minimum un an, în țară sau în străinătate, ori au dobândit titlul științific de doctor în specialitatea funcției publice respective.

(4) Funcționarii publici care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (2) pot fi reincadrați, potrivit studiilor absolvite, în funcții publice de execuție, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute de prezenta lege.

(5) Funcționarii publici eliberați din funcțiile publice beneficiază de drepturi din bugetul asigurărilor pentru somaj, în condițiile legii.

Art. XVIII - Pentru anul 2003 funcționarii publici își mențin drepturile salariale stabilite conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 192/2002 privind reglementarea drepturilor de natură salarială ale funcționarilor publici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 949 din 24 decembrie 2002.

Art. XIX - Funcționarilor publici care au absolvit forme de învățământ postuniversitar în specialitatea administrație publică sau care, la data intrării în vigoare a prezentului titlu, urmează una dintre formele de învățământ menționate le sunt echivalente aceste studii cu programele de formare

si perfectionare în administratia publica, organizate de Institutul National de Administratie.

Art. XX - (1) În mod exceptional, la concursul pentru ocuparea functiei publice de secretar al comunei pot participa si persoane cu studii superioare de alta specialitate decât cea juridică sau administrativă si care nu îndeplinesc conditiile de vechime prevăzute de lege.

(2) Dacă la concurs nu se prezintă persoane care îndeplinesc conditiile prevăzute la alin. (1), pot candida si persoane care au studii liceale atestate prin diploma de bacalaureat. În aceasta situatie, anual, se va organiza concurs pentru ocuparea functiei de secretar al comunei de către persoane care îndeplinesc conditiile legii.

(3) Secretarii de comune care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, nu au studii superioare își pot păstra functia publica, cu obligatia ca în termen de 6 ani sa absoluteasca o forma de învățământ superior de lungă durata în specialitatea juridică sau administratie publica, sub sanctiunea eliberării din functie.

Art. XXI - În functiile de prefect si subprefect pot fi numite persoanele care îndeplinesc conditiile prevăzute de prezentul titlu pentru numirea ca înalt functionar public, începând cu anul 2006, în mod esalonat, în baza hotărârii Guvernului. Pana la acea data functiilor de prefect si subprefect li se aplica regimul juridic prevăzut de Legea administratiei publice locale nr. 215/2001, cu modificările si completările ulterioare.

Art. XXII - Autoritățile si institutiile publice au obligatia de a comunica Agentiei Nationale a Functionarilor Publici, pana la data de 15 august 2003, datele cuprinse în dosarele profesionale ale functionarilor publici, precum si date privind functiile publice.

Art. XXIII - La propunerea Agentiei Nationale a Functionarilor Publici, prin hotărâre a Guvernului, se aproba:

a) normele privind organizarea si dezvoltarea carierei functionarilor publici, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi;

b) normele privind organizarea si functionarea comisiilor de disciplina si a comisiilor paritare, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. XXIV - Comisiile de disciplina si comisiile paritare organizate în temeiul Legii nr. 188/1999, cu modificările si completările ulterioare, se considera legal constituite pana la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului privind organizarea si functionarea comisiilor de disciplina si a comisiilor paritare. Prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.084/2001 privind aprobarea Metodologiei de evaluare a performantelor profesionale individuale ale functionarilor publici, precum si de contestare a calificativelor acordate, ale Hotărârii Guvernului nr. 1.085/2001 privind organizarea perioadei de stagiu, conditiile de evaluare si regulile specifice aplicabile functionarilor publici debutanti si ale Hotărârii Guvernului nr. 1.087/2001 privind organizarea si desfășurarea concursurilor si examenelor pentru ocuparea functiilor publice se aplica în mod corespunzător.

Art. XXV - Prevederile art. 22, art. 29 alin. (1), art. 49¹, art. 52-56, art. 74¹, precum si ale art 83 alin. (4), referitoare la acordarea

indemnizatiei de detasare, din Legea nr. 188/1999, cu modificările si completările ulterioare, se aplica începând cu data de 1 ianuarie 2004*).

*) ART. 22 a devenit, în urma renumerotării, art. 21; art. 49 a devenit, în urma renumerotării, art. 50; art. 49¹ a devenit, în urma renumerotării, art. 51; art. 52-56 au devenit, în urma renumerotării, art. 54-58; art. 74¹ a devenit, în urma renumerotării, art. 69, iar art. 83 alin. (4) a devenit, în urma renumerotării, art. 77 alin. (4)

ANEXA

LISTA

cuprinzând funcțiile publice

I. Funcții publice generale:

1. secretar general al Guvernului si secretar general adjunct al Guvernului;
2. consilier de stat;
3. secretar general si secretar general adjunct din ministere si alte organe de specialitate ale administratiei publice centrale;
4. prefect;
5. subprefect;
6. secretar general al prefecturii, secretar general al judetului si al municipiului Bucuresti;
7. director general din cadrul ministerelor si al celorlalte organe de specialitate ale administratiei publice centrale;
8. director general adjunct, director si director adjunct din aparatul ministerelor si al celorlalte organe de specialitate ale administratiei publice centrale;
9. secretar al municipiului, al sectorului municipiului Bucuresti, al orasului si comunei;
10. director executiv si director executiv adjunct ai serviciilor publice descentralizate ale ministerelor si ale altor organe de specialitate ale

administratiei publice centrale, precum si în cadrul aparatului propriu al autorităților administratiei publice locale;

11. sef serviciu;
12. sef birou;
13. expert, consilier, inspector, consilier juridic, auditor;
14. referent de specialitate;
15. referent.

NOTA:

Funcții publice generale, altele decât cele prevăzute la pct. I, se stabilesc cu avizul Agentiei Nationale a Functionarilor Publici.

II. Funcții publice specifice:

1. arhitect-sef;
2. inspector de concurenta;
3. inspector vamal;
4. inspector de munca;
5. controlor delegat;
6. comisar.

NOTA:

Funcții publice specifice, altele decât cele prevăzute la pct. II, se pot stabili de autoritățile si institutiile publice, cu avizul Agentiei Nationale a Functionarilor Publici.
